

Necz Dániel

Körhinta

Beszálsz minden hét elején;
mindenki megy körbe, de igazán
senki sem akarja, a napok
monotonitását a belenyugvás
összetartja. Nyakkendő t kötsz,
mintha fontos lennél, az egész
poroszos gyermekálmom, végtelen
tárgyalásokon vagy -
protokoll dodzsemcsatákon.
Műanyag asztalokon alszol,
a töltőtoll a kezében marad,
hétvégenként is bekérnek, ilyenkor
az engedelmisségért szégyelled magad.
Néha azt gondolod, újra kezdod,
egy-egy szombaton elutazol,
berúgsz, élni próbálsz, de legfőképpen unatkozol.
Hétfőn újra öltönyben ébredsz,
végül megint visszatérsz magadhoz - szürke bohóc
munka közben, a szerepedhez ragaszkodsz.